

Выходить во Львовѣ ще Вторника, Четверга и Суботы (кромѣ русскихъ сягть) о 5-й год. поп. Літер додатокъ „Бібліотека наїзмамъ, поїздамъ“ выходить по 2 печат аркушъ кожного 15-го и поїздного дня кожного місяця. Редакція „Адміністрація“ підъ Ч. 44 улица Галицка. Рукописи звертаються лише на попереднє застеженіе. Оголошенія приймаються по цій 6 кр. бѣ однією строчкою початиной, вѣ рубр. „Надбслане“ по 20 кр. а. в. Рекламації неопечатаний вѣльшій бѣ порта.

Предплату и ківерти приймають: У Львовѣ Адміністрація „Дѣло“, У Вѣдія Haasenstein & Vogler, Wallischgasse 10; M. Dukov, Klemengasse 13; G. L. Daube & Co., Singerstrasse 11 а; Rudolf Mosse; F. A. Richter Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Haasenstein & Vogler, E. L. Daube & Co. Въ Парижѣ Agence Haas. Въ Росії Редакція „Кіевської Старини“ въ Кіевѣ, поштові уряди и „Газета Бюро“ В. Ф. Зама въ Одесѣ Дерібасовська ул. д. Ралли 9.

Просимо поспѣшити съ отновленьемъ предплаты, щоби мы могли управильнити накладъ и высылку.

Нашій політичній партії.

III.

„Но были другого рода обстоятельства, — пише „Н. Проломъ“, — которые возводили недовѣріе къ вождамъ украинофиловъ и заставили русскихъ опасаться (чого? Прим. авт.), чтобы изъ мѣста примиренія съ Поляками, не послѣдовало что то другое, именно распри партійна, роєслабленіе народныхъ силъ и притупленіе русского движения. Протекція гр. Голуховскаго, напады молодо-русской печати на вождей старорусской партіи и на русскіи институції (де и які? Прим. авт.), накидываніе себѣ на менторовъ людемъ, посивѣвшимъ въ трудѣ около возвигненія русского народа, дальше слухи, что нѣкоторыи учителя-украинофилы не соромились запускаться въ азартные игры со своими учениками, — все то (подозрѣванія, болезнь и слухи) приказывало старымъ, быти осторожными. То именно было причиной, длачого нѣкоторыхъ не принято въ члены русскихъ институцій во Львовѣ, щоби не повстали недорозумѣнія и споры.“

Чи „старій“ толькі декотрихъ „молодыхъ“ Русиновъ виключали въ рускихъ институції? Скажѣть лучше, кому накидалися народовѣць на менторовъ? Допустимъ, що и були напады, то чи толькі молодо-руска печать нападала на вождівъ старо-руской партіи, а ваша не давала до того причини? Якъ же поступало староруска партія, щоби не допустити спорівъ, роздробленія силъ? Ото, виключаючи народовѣць въ рускихъ институції, вводить споры, роздробленія силъ... Аргументъ, що ходили „слухи“, будь-то якісь учителі граві въ карты, и длато людій народної партії не привимаю до товариствъ, есть такіе плыткі и гідкі, що и не прилично-бы було про него спорити.

Посивѣшихъ въ трудѣ, будь-тою около возвигненія народу, запытати належить, не що зробили, але що робили? Отповѣдь буде: „Матицю“ зложили до сну, „Рада Руска“ и пошѣсть лѣтъ не давала ознаки житя, о покривденняхъ рускої народності не журилася. Дѣйстно, за великий трудъ, було коло чого сивѣти! Сивѣли, загнувши руки.

Народно-руска партія, видѣвши, що на-

рдѣ упадає и що нема кому подати ему руки помочи, закладав „Просвѣту“. Ажъ по чотирохъ рокахъ рухається и стара партія, закладає общество им. Качковскаго, — але чи въ широї вардѣ, двигати народъ? О тѣмъ най буде вольно сомніватися, бо якъ дальше показувалося, общество валожено въ тѣмтѣ намѣренію, аби „Просвѣту“ парализувати. Народовѣць однакожъ радо повитали нове общество, иступали въ его члены, жатва бо многа з дѣлательмъ мало.

„Що совѣты — пише „Н. Проломъ“ — управляющи русскимъ институціями во Львовѣ, були въ правѣ — доказали новѣшія со-бутія:

а) Атаки противъ „Общого рольничо-кредитного Заведенія“.

І тутъ „Н. Проломъ“ розминувся съ правдою. Атаковъ на „Обще рольничо-кред. Заведеніе“ не було. Я самъ помогаю тому Заведенію разъ передъ Чехами, виставляючи єго аранжеровъ за людей съ чистими руками, а другій разъ передъ соборомъ віторучниковъ деканальнихъ, аби не ухвалили вѣбрать фонди вдовичь, бо то могло бы молоду институцію бѣ разу убити. Коли однакожъ „старій“ усунувши Чехівъ, черезъ алу господарку Заведеніе руйнували, — то прецѣнъ не могло утаїти! — а одинъ або другій народовѣць остерігавъ свого брата або шурина, що Заведеніе хилиться до упадку, то ще не „атаки“ противъ Общого рольничо-кредитного Заведенія. При добрій господарцѣ подбій остереженія не мали бы значенія. А и тутъ коли-бѣ навіть одинъ або другій согрѣшивъ, чи вже цѣла партія винна?

б) „Затѣи противъ „Народного Дому“ — інѣ кажеть — стоять такоже въ связи съ людьми молодо-руской фракції; по крайной мѣрѣ доказуєть то брошюра приготовивша атентантъ на „Народный Домъ“, содержаніе которой совершенно сходно съ статьями, помѣщеными въ „Дѣло“ въ мѣсяцѣ квітнѣ тек. года“.

Хто шукав напасти, все єи знайде. Коли толькі появилася таї безвѣміна брошюра въ одній польській друкарні, „Дѣло“ сейчастъ вишило, що се крокъ одиницѣ, за который наїйтъ малій кружокъ людей не може и не хоче отповѣдати. Правда, „Дѣло“, для приготовлення оборони „Народного Дому“, подало ширшу автѣстку про брошюру и навело аргументы автора, але-же въ конклюзії сказало, що цѣлій планъ автора уважає для Русиновъ небезпечнимъ и шкодливимъ. Отже сказанье, будь-бы

іакі Русини съ брошурою симпатизували, есть влобна ложь. Варочѣмъ хто, якъ не д-р Олександръ Огоновскій, голова „Народної Рады“, запротестувавъ въ секції магістрату противъ замаху на „Домъ Народний“?

Правда, „Народный Домъ“ не отповѣдає своїй цѣлі. Нарадъ рускія складають свои лепти на „Домъ Народний“ въ надїї, що въ тогого Дому буде помочь до оснінення просвѣти. Жаль, що не толькі помочи нема, але що виходитъ въ него замаганія тамувати просвѣту на погибель того народу, а збораній фонди втуживаються на деморалізацію молодежі и іншихъ. Зъ „Дому Народного“ викинено дѣтей тихъ, котрій на него складали, и хотять ширити просвѣту, бо тамъ засѣли ті, котрій намагаються просвѣту тамувати. Народовѣць терплять, туяся по нанятыхъ домахъ, але аби видали народний інститутъ підъ впливъ магістрату жидівско-польського мѣста, до того не посунулися и не посунутся. Не народовѣць, але „старій“ носилися съ гадкою зіставити „Домъ Народний“ и „Інституту Ставропігійській“ въ Банку краївомъ, а то ровнілось бы виданю тихъ інституцій народнихъ въ руки Поляківъ. А о фондахъ стицендійнихъ „Народного Дому“, видалихъ „Общому рольн.-кредитному заведенію“, и не споминати.

Дальше каже „Н. Проломъ“: „Акція виборовав въ думу державну сего года, предпринята посередствомъ комітета виборового, состоящаго въ значительной часті изъ „народовцевъ“, открыла жалкій образъ партійного роздора... була не чѣмъ другимъ, лише толькіо споромъ о личності...“

Помінено всѣ норовы „старихъ“ вже при утворенію комітету, котрій читатель „Дѣла“ ще не забули. Скажемо ино толькіо, що если народовѣць спорили о кандидатовъ, то хотѣли, аби ставлено такихъ, котрій мали шанси перейти. „Старій“ противно, ходило о лицахъ своїхъ партії. Вѣдома суть слова Івана Добринського: „Волить Антоневичъ участи, якъ Бережницкій перейти“. А на селѣ говорили прихильники „старихъ“: „Не буде Кулаковскій, то не буде и Романчукъ“.

„Такъ само акція въ дѣлѣ добромильско-іевзитекомъ, — пише „Н. Проломъ“ — сложена по часті въ руки молодо-руской фракції, окончилася розкритіемъ передъ очами правительства нашої внутреннїй распри, або члены депутатії, висланій къ імператору и вѣденьскому правительству, були занялися языкомъ и правописю „Вѣстника ваконовъ державныхъ“, нежели порученою имъ міссією.“

Предплата на „Дѣло“ для Австроїї: для Россії:
за цѣлій рокъ . . . 12 зр. на цѣлій рокъ . . . 12 руб.;
на півъ року . . . 6 зр. на півъ року . . . 6 руб.;
на четверть року . . . 3 зр. на четверть року . . . 3 руб.;
за дод. „Бібліотеки“: за дод. „Бібліотеки“:
за цѣлій рокъ . . . 16 зр. на цѣлій рокъ . . . 16 руб.;
на півъ року . . . 8 зр. на півъ року . . . 8 руб.;
на четверть року . . . 4 зр. на четверть року . . . 4 руб.;
на сьм'я додатокъ: на сьм'я додатокъ:
за цѣлій рокъ . . . 5 зр. на цѣлій рокъ . . . 5 руб.;
на півъ року . . . 2-50 зр. на півъ року . . . 2-50 руб.;
за дод. „Бібліотеки“: на сьм'я додатокъ:
за цѣлій рокъ . . . 19 зр. на цѣлій рокъ . . . 6 зр.;
поодиноке число коштує 12 кр. а. в.

Все то така сама правда, якъ въ уступахъ попередніхъ. Чи думаете, що правительство не знає о нашій распрѣ и о причинахъ її? Чого робите распрѣ, коли хочете, щоби свѣтъ о нїй не знатъ? Покиньте згубну дорогу, возьмітесь не на словахъ, але ретельно до працѣ около добра народу, а спорѣвъ не буде. Щоби делегаты бѣльше занималися языкомъ и правописю, то не скідніте съ правдою, а вѣсли при случайності спомнули и о языцѣ за конвей державныхъ, котрій даються для народу, а нарадъ ихъ не розумѣє, — то делегаты спомнили тимъ рѣвно свої обовязки; а треба додати, що справа языка народного важнійша бѣ добромильською, бо тутъ ходить о наше „бути або не бути“.

Все то — пише „Н. Проломъ“ — доказує наглядно, (Якъ доказує, мы вище бачили! Прим. авт.), що молодо-руская фракція въ общихъ дѣлахъ, касаючихъ цѣлой галицької Руси, руководиться странною узко-гладністю, не обладає знаніемъ отношеній и тактомъ, нужными для веденія политическихъ дѣлъ, и не дозвѣла до того, щоби управлініе политическими дѣлами галицької Руси предати въ ея руки, або не общое благо, а правописъ и честолюбіе поодинокихъ лицъ стоїть у нїй на первій планѣ, (А що у васъ, чи не языкъ „літературный“ съ своюю правописю? Прим. авт.), або она не относится съ нужною терпимостю къ людямъ другихъ возвѣнній, (А „старій“ относится? Прим. авт.), не почитаетъ той свободы мнѣння (А ви почитаєте? Прим. авт.), которая необходима для основного изложенія нашихъ отношеній и выбора правого пути въ цѣлі управильненія нашого становища относительно державы и Поляківъ. Тѣ события наївно оправдують наши народныі львовські інституції, не принимавши въкоторихъ изъ „народовцевъ“ въ свії члены, опасаясь роздора и спорівъ въ своїй средѣ, що могло бы інституції тѣ розорити или даже до уничтоженія довести.

Якъ бачимо, всюди уперто повторяється слово „вѣкоторихъ“. Мы ще разъ пытаємо: чи толькі „вѣкоторихъ“ ви виключали бѣ рускихъ інституції? Чи проскрипція не трафила цѣлу народну партію, коли вигнано „Руску Бесѣду“ въ „Дому Народного“?.. Уничтожати інституції народовѣць не потребується; „старій“ самъ ихъ уничтожає... Справдѣ, мы не понимаємо того, що „правый путь“ до всого повышшого, а головно до „управильненія“ нашого становища относительно державы — мавъ-бы вести черезъ языкъ чужий,

Чому упадають у насъ декуда читальні?

Коли-бы кого запытано, які інституції уважають за важній и погрібній въ краю, то думаю, що кождій здоровомо-зічайний чоловѣкъ отповѣдѣє на то, що такій інституції уважає за важній и потрѣбній, котрій мають на цѣлі добро сельського народу, щоби єго морально, інтелектуально и матеріально піднести. Въ рядѣ того роду інституцій не знайдемо отповѣдніихъ, щоби съ таїмъ усіхомъ повисшої задачи отповѣдати, які народні читальні; а коли ті читальні толькі добро вкореняються, то можна ихъ уважати за тверді підвалини до постепенного піднесення моральности, просвѣти и добробуту сельського народу.

Піднявши важійство той інституції, зачато у насъ бѣ недавніхъ чаювъ занимавши основувань читальні по мѣсточкахъ и селахъ, а позаже цифра виснованихъ въ короткому часі читальні въ краю, почує насъ, що взаємо енергично до працї. Але чи въ читальні, зъ такою позаже цифрою виснованихъ читальні въ краю, отповѣдають своїмъ задачамъ, які позаже, то зновъ вишне питанье. Суть у насъ читальні, о которыхъ можна сказати „такъ“, але зновъ знайдутся и такі, котрій стоять толькі на папері и не приносить для народу ніякого пожитку. Не есть ли нашімъ программѣ теперь говорити про читальні, котрій отповѣдають своїмъ задачамъ.

Важій у селінъ зростає ще бѣльше, коли ввѣдѣ въ акцію друга причина, т. є. коли інਪрізій просвѣтъ народній елементъ якъ: мѣсцевій арендаръ жити, а съ нимъ паяки и подпаки, тѣ інപрізій опѣкуни народу, зачинутъ селінъ страхати и наїмовати, щоби читальні касували и покидали, бо за-для заснованої читальні въ селі то „податки побольшато“, то „великій грошевій кары“ наступлять. Той пострахъ висукає на правдѣ, скоро несподівано появится въ громадѣ позланець карній, щоби члены чи-

тальні грошеву кару платили. Хотя позланець карній не для того появившися въ громадѣ, що въ селі засновано читальні, але для того, що члены читальні не предложили въ приписанії терини чи то каюсовій билансъ, чи то статотичній вказали, и т. д., то вое жити погратяли уплачено членами кару представити селянамъ на не-користь читальні.

Селяни въ вѣдѣ читальній квітоти, — пише „Н. Проломъ“ — сложена по часті въ руки молодо-руской фракції, окончилася розкритіемъ передъ очами правительства нашої внутреннїй распри, або члены депутатії, висланій къ імператору и вѣденьскому правительству, були занялися языкомъ и правописю „Вѣстника ваконовъ державныхъ“, нежели порученою имъ міссією.

По-їакожъ вѣдѣ читальній залежить бѣльшою мѣсцевого душпастиря, се правда, котра не дастися заперечити. Чи въ виду того, що читальній комусь не подобаються, або що єи мѣсцевими упадають, маємо розглянути занимавши просвѣтою народу, о котрій вновь кажутъ, що єи не на час? Чи

можемо ожидати того щасливого дня, коли народито виїйтъ якій геніальній Американінъ, а той виїайде намъ машину, де безъ трудовъ можна буде втрьскувати просвѣту въ селянській чашці? Нѣть! Якъ не покидаємо сїбї въ полі и по найбѣльшихъ результатахъ, але сїмо дальше, так

языкъ т. зв. "литературный", а не черезъ про-
свѣту народу на материнскій языкъ?!

Степанъ Качала.

"Народна Торговля" въ Рогатынѣ.

Каждый провѣтъ питомого экономического руху въ нашемъ краю, опанованіемъ на тѣмъ поле чужиною, мусить всякий щирый Русинъ повитати съ утѣхой. Такъ витаемо мы и фактъ васнованія "Народной Торговли" въ Рогатынѣ патріотами тамошней окрестности. Мы едер-жали до умѣщена въ "Дѣлѣ" таку бѣзову отъ рогатынскаго комитету:

Зъ рускихъ газетъ довѣдѣуемся, что И-
зразилъ баронъ Гиршъ жертвувавъ одинъ ми-
lionъ франковъ на отвореніе ремесличко школы
коло Николаева, а вѣдешкій банкиръ
100.000 зп. на основаніе въ Галичинѣ жи-
довскихъ колоній, котрый въ половинѣ марта
сего року мають увѣйти въ житѣ.

Огже до промыслу и торговли, котрой
держать выключо въ рукахъ своихъ, приго-
товляютъ они для одновѣрцѣвъ своихъ ще двѣ
галузи заробкования: ремесло и рѣльництво.

Той въ отчинѣ нашей важный фактъ не по-
зволяє намъ сидѣти съ заложенными руками
бездѣльно, дающи о себѣ свѣдоцтво, что мы
и до наслѣдованія красного взбрія неспо-
собны.

Не маючи вправѣ готовыхъ милюнъ до
ропорядимости, маємъ однакожъ милюнъ
народу рѣльничаго, котрый отчущавъ конечну
потребу скрѣпiti землемѣльство отрослями
торговли и промыслу.

Зъ тыхъ причинъ завязався Комитетъ въ
Рогатынѣ, оживленіемъ взаміннаго довѣ-
рия, чтобы спѣльными силами заложити "На-
родну Торговлю" повѣтому въ Рогатынѣ, ко-
тра має служити околичнымъ селамъ за роз-
садникъ, почутие власныхъ силь выробити а
за Божою помочею приспорити и лучшу бу-
дучностъ нашему народови.

Въ той цѣлі уложивъ Комитетъ Стату-
ты и приготовивъ все потребное до введенія
въ житѣ того товариства.

А позадокъ только загальне Зѣбрание
може выбрати Совѣтъ управляючій, котрый
має власть тулу "Народну Торговлю" въ жи-
тель впровадити и зарегеструвати, — про-то
Комитетъ запрашає всѣхъ, кому станѣ еконо-
мичный нашего народу не есть рѣвнодушныи,
на загальне Зѣбрание до Рогатына, котре має
отбутися дні 6 л. марта 1886 р. — Отъ
Комитету.

Якъ бачимо въ сїи бѣзовы, "Народна Тор-
говля" въ Рогатынѣ почала свою организацію
въ товариство независимо отъ "Народной Тор-
говли" у Львовѣ, а се стало, якъ наше по-
информовано въ самаго жерела, лише дли-
того, шо селине повѣта рогатынскаго вельми
натискали, щобъ Торговлю открывати якъ
найскорше, бо скрѣбъ вродилася охота закла-
дати христіанскій крамницѣ по селахъ. Доси
въ комитетѣ вголосило вже 12 селъ, де ма-
ють бути заложеній таки крамницѣ.

Комитетъ, до котрого входять патріоты
П. Т. Медведекій, І. Макогоньскій, В. Чиров-
скій, Д. Полянскій, дѣрь Крававичъ, Іл. Сав-
чинський, В. Филиповскій, починивъ уже всѣ
потребніи кроки до отворенія Торговли въ Ро-
гатынѣ.

рено занимався. А у насъ що? Въ выданіемъ
окружнія Ординарія перемиского до ч. 176
зъ 1885 р. похвалюются въ засадѣ заснованія ча-
тальни для просвѣты народу, але на похвалѣ вое-
скончилось. Замѣсть похвалы лѣпше бы було,
щобъ наші Консисторії старалися добнаги: де
суть по мѣсточкахъ и селахъ чатальні? Якъ
она розвиваються, або за-для якихъ причинъ упа-
дають? До той вѣдомості можуть наші Консисторії
дѣйті дуже легкими способомъ, а то та-
кимъ. Шо року отбуваются по приходахъ ви-
зиты деканальні, де списуются протоколы и
предкладаются Консисторіямъ. Въ тыхъ прогоколахъ
есть рубрика, де деканъ пытается парохъ,
чи есть при его церкви Іоаннійскій патентъ?
Розумѣється, шо парохъ каже, що есть; деканъ
записує, що есть, хотій оба о тѣмъ добре знаютъ,
що той патентъ вже давно въ церкви мыши по-
грызли. Чи не могла бы обѣчь рубрику Іоан-
нійскаго патенту помѣстити и друга така
рубрика: чи есть въ селѣ чатальня, яка єа
бібліотека, чи богато має членовъ и якъ розвиває-
ся? Скоро-бы таку рубрику Консисторії при
визитахъ запровадили, а таа рубрика вѣрнѣше,
якъ при Іоаннійскому патенту виповнялася, то
Консисторії мали бы вѣдомості, якъ стоять про-
свѣта народна въ ихъ епархіяхъ, чи она про-
цвѣта, чи упаде и за-для якихъ причинъ. Кон-
троль Консисторії надъ просвѣтою народу, — не
бува-бы може, по нашій гадцѣ, злай лѣкъ про-
тивъ упadaючихъ декуды читаленъ.

В. зв. Сокальщины.

гатынѣ, а субскрипція на удѣлы (одинъ удѣльъ 10 зп.) вѣщує якъ найкрасшій результатъ. Шо найбѣльше потѣшаюче, то одушевленіе се-
лини. — Многій господарѣ заявляють, що въ
хвили отворенія Торговли готовий стъ сотками
ар. вступати въ члены.

Комитетъ, набувши повного пересвѣдченія, що "Нар. Торговля" въ Рогатынѣ мусить успівати и благотворно впливати на цѣлу окрестность, постановивъ удастися до краевої "Народной Торговли" у Львовѣ, щобъ она вила поїздту торговлю рогатынську за свою філію (складъ). Мы того горячо бажаюмо и можна соодѣвати, що се наступить. Але и на той случай, коли-бѣ Торговля въ Рогатынѣ мала станути самостойно, она при-рѣвужденимъ патріотизму народу сповинить свою велику задачу.

Тожъ горїтесь всѣ патріоты Рогатын-
ской землѣ около свої "Народной Торговли",
горячимъ серцемъ прилагнѣть до того важного
дѣла, а цѣла Русь шле Вамъ нынѣ сердеч-
ний привѣтъ:Щасті Боже! — Вамъ и всѣмъ
намъ, щобъ въ нашій хатѣ була своя сила, и
правда, и воля!

Бесѣда д-ра Ник. Антоневича
выголосана на 26 застѣданію Сойму при ге-
неральнѣй дебатѣ надъ бюджетомъ краевымъ.

(Дальше.)

Дѣйсто роля наша теперь отала якъ ді-
апа! Въ послѣдній каденції соймової мы сидѣ-
ли спокойно на правици и уходили за ліояльнихъ.
Але коли розпочалася нова каденція и мы при-
шовши зъ церкви трохи познѣйше поглянули:
тамъ не було нѣ одного мѣсця. Volens-nolens
мусѣли мы перенестися на лѣвацию; мы якъ зна-
ли и умѣли, мусѣли принату ролю отограти съ
достоинствомъ и мусѣли опозицію робити. Але
до тои опозиції були інші причини. То не бувъ
олучай, а було добре обмыслено. Бо дѣйстоно, ко-
ли прауглянемо нашій ролі, то она выглядяє
дуже дивно. Нарбдъ нашъ ультра консервативній;
у нашого народу Богъ и цѣкарь — майже сино-
нимы. У нашого народу урядъ есть цѣкаркій, а
пояга урадниківъ есть таакъ велика, якъ вѣдѣ
майже на свѣтѣ; а тутъ его реprезентанты ма-
ють бута въ опозиції. Окрічано настѣ за непрія-
телівъ краю, народу, за вороговъ державы, але
я самъ зъ моихъ фондовъ розишту премію на
розвязаніе той загадки, якъ то сталося, що мы
въ державѣ австрійськїй зъ становища ультра
консервативного сталися ворогами краю, держа-
ви и хо знає чого и кого.

Если намъ при давнѣйшихъ выборахъ до
Сойму дѣсталося не одно, и мы то смутно по-
чувотували, що наше виакше трактують, то ще
смутнѣй досвѣди мы мали при послѣдніхъ вы-
борахъ. Давнѣйше, но не таакъ дуже давно, за-
явлено стѣ того стола, що правительство канди-
датовъ не ставляє, що нема кандидатовъ прави-
тельственныхъ. Вправѣ правительство одному
больше, другому менше спріяє — то вже густъ —
але разтомъ при послѣдніхъ выборахъ выступа-
ють кандидаты правительственный и съ тымъ
нѣхто не таито, то єсть явна рѣчъ, и мали бути
циркуляри подъ тымъ взглядомъ. Я не маю подъ
тимъ взглядомъ кореспонденцій, але були па-
стырскіи листи, вислані за кандидатами прави-
тельственныхъ.

Вице-маршалъ мітр. Сембраторовичъ: Znora-
sat iшаде тоюсу, ёе tu jest тоша о буджесie,
лесз піе о шуборахъ lub інныхъ ггесзахъ.

П. Антоневичъ. Буджетъ оббімає все,
бо воля ходить тутъ о податки и таѓары, то
воляно о правахъ и кривдахъ говорить. Если хто
платить податки, то має и права. Быть практика,
що при буджетѣ можна заявляти свою зажаленія.
Звичайно позволяється говорити въ Соймѣ. А дѣжъ
можна говорити, що не въ Соймѣ, правду? По-
зора Соймомъ рѣшає прокураторія а не маршалокъ.
Чи то єсть на мѣсці, щобъ старости скликували
выборцівъ и имъ до серца промавали, що тыхъ
выбирати, а тыхъ нѣ? А що таакъ єсть, на то
маю найбѣльше доказовъ. Ба павѣть не толькъ
скликувало тыхъ выборцівъ, але въ будынку от-
роства старости представлѧвъ выборцівъ канди-
дата правительственного! Чи то на мѣсці, того
не знаю. Такъ дѣялося, я знаю о тѣмъ, въ Сам-
борѣ, въ Рудкахъ и въ численныхъ мѣстахъ.

Аби вы, пн. не гадали, що то суть вы-
гадки, позволиши менѣ Преосвященій маршалокъ
отчитати одинъ уступъ интерцеляції неподписа-
ної, бо тажко було дѣстати подписоѣтъ, що не
дуже сїдѣтъ о рожевомъ становищи нашимъ
въ той Соймѣ. Не хочу говорити о іншихъ
мѣсцяхъ. Прошу позолити толькъ одній мѣсцѣ, а

оно достаточнимъ буде, щобъ показати, якій вѣ-
теръ вївѣть въ часѣ выборовъ. А именно маю
тутъ на гадцѣ агитацію, котрой дѣялося въ Золо-
ченї. Тамъ такожъ, якъ дениде, була два канди-
даты: правительственный гр. Тома Стадницкій а
нашъ кандидатъ Л. Рожанковскій, советникъ су-
ду краевого. Якъ де инде, такъ и тамъ староста
скликувавъ выборцівъ и говоривъ имъ: "Идѣть
до комисаря Словицкого и будете на того голо-
сувати, на кого онъ вамъ скаже". И дѣйстоно
такъ сталося. Каждый выборецъ зъ обобна, и
шовъ до комисаря, а той комисаръ въ своїй
бюрої кождому зъ-обобна договорювавъ, щобъ вы-
бирали гр. Стадницкого, а не кандидата руского.
Я би може пересадивъ, коли-бѣ я то своїми сло-
вами оповѣївъ, але позволиши Впр. маршалокъ,
абы я малый уступъ отчитавъ зъ судового про-
токолу, въ котрому виказує судъ збівання свѣд-
ківъ, и то свѣдківъ заприяженыхъ, котрій підъ
приююго збівали ясно и отвергъ, якъ ся справа
мала (читає):

"Актами справи карної Вацлава Словиц-
кого о переступленіе зъ §. 488, 491, 496 зак.
кар. а именно протоколомъ розіправи головної
зъ дні 7 падолиста и 5 грудня 1884 до ч. 21.395
въ ц. к. судѣ мѣско-делег. секція III. у Львовѣ
переведено, доказано ясно, що староста Флех-
неръ въ Золочевѣ позволивъ собѣ скликати около
100 начальниківъ громадъ до ц. к. староства на
день 30 мая 1885 р., нѣбы то въ цѣли дорученя
имъ карты легитимаційнихъ, а de facto въ цѣли
недозволеної агитації на рѣчъ кандидата гр. Тома
Стадницкого. Підслі збівання заприяженыхъ
свѣдківъ: Симеона Юркевича, Дмитра Ващкови-
ча, Онуфрія Вегляла, Семка Кошевя, Яцка Ва-
лонюка, Юрка Кухаря и Ліва Цбоельского при-
кликувавъ п. Флехнеръ, якъ ц. к. староста, до
своїх канцелярій поодинокихъ начальниківъ гро-
мадт, а отсылаючи кождого по карту легитима-
ційну до ком. Словицкого, казавъ: "памятайте
голосувати на тогого кандидата, котрого вамъ вока-
же п. комисаръ". П. Словицкій знову якъ ц. к.
комисаръ въ своїй канцелярії, вручаючи карты
легитимаційній вѣтамъ, такъ до кождого промов-
ляє: "Памятай, що тутъ розходиться о выборѣ
посла. Правительство поставило кандидатомъ
Стадницкого, а друга партія Рожанковскаго. Го-
лосуй на п. Стадницкого, бо інакше будешь за-
писаній въ староствѣ въ чорнїй книжцѣ, а до тогого
Рожанковскій есть ворогомъ Найлон. Пана и
Найлонійшого Ржонду; онъ есть вправѣ такожъ
урядникомъ, якъ я, але школа, що онъ той муз-
дуръ носить. Рожанковскій ворогъ нашъ найбѣль-
шій. Ты еси урядникомъ, то ты повиненъ старо-
ства слухати. Якъ бы вы на Рожанковскаго голо-
сували, то буде на васъ цѣле нещастье, буде
вамъ то неспріятно, будете карані екзекуціями,
войско буде на васъ наступати, нѣка вамъ рекля-
мація не пріймесь. Рожанковскій есть канцелярість,
нѣчого не знає, нѣчо не значить, онъ солома, ба-
таръ. Якъ будете на Рожанковскаго голо-
сувати, то запишутъ васъ и будуть вамъ шкодити..."

Мои пн! Если така агитація має бути ле-
гальна, не знаю! Якъ може бути інша агатація
страшнѣїшої? Що то не сталося зъ фантазії ста-
роства золочевскаго анѣ того молодого Робеспієра,
то певно; не було-бы того, єсли-бы свѣще
вѣтъ не завіяла. Додамъ, що якъ свѣдківъ на-
очній тої розіправи, чувъ я їхъ заприяженыхъ
свѣдківъ тії слова: "Якъ того не зробате, то
мы будемо си истигти на васъ, и на вашихъ дѣ-
тяхъ, и на вашихъ внукахъ". То не записане
въ протоколѣ. И той Словицкій до сїи пори ура-
дуете и тероризує выборцівъ! Чи то на мѣсці, не
знаю. Менѣ дѣялося, що того не повинно бути.
Але що бѣльше, священники и вѣтамъ, котрій
голосували за кандидатами рускими, мають зъ-
пышна. Вже теперъ не таїтса, що такі священ-
ники тої звичайної рѣчю запомоги не одер-
жати, хотій мѣжъ ними суть люде честній и дуже
свѣдчній въ своїмъ урядованию. И чоловѣкъ
котрій має ідею и котрій словиле свої обовяз-
ки, має бути караній за словиціе свого обовяз-
ку совѣтства. Но гнѣвайтесь пн., що промовляю
такъ терпко, але то єсть за наше и за васъ. Ссли
така практика усталитса въ краю, то и часы
можуть змінитися, и той староста, котрый нинѣ
такого кандидата пріймає, може съ часомъ по-
ставити кандидата намъ милого, а вамъ немилого.
Памятай пн. на пословицю: hodie mihi, geras
tibi. Но скаже хто! то не єсть кривда, маєте
поле протестовъ. Дакую за раду. Мы видимо,
якъ посль, противъ котрýchъ протести внесено,
супокайно 6 лѣтъ отсидли на лавѣ Ради дер-
жавної! И що кому дѣстъ той протест? Я бы
вівъ, щобъ выбори скасували и щобъ именовано
посль черезъ президію наміотицтва, щобъ
вже разъ таа деморалізація усталла.

и за поборокъ съ вкладками залагає, хотій лише 50 кр. місячно платити, а другий і по 1 кр. місячно вкладки платити, щоби було чим чиншъ за хату та видатки на свѣтло і топливо покрити. Автора дониси бевпечено не заболіти вѣкомъ голова, що при неправильномъ плаченню годії нераз і на самъ чиншъ потрібній гротѣ відбрести. Признаю, що могло бы бути в Кломані і більше членовъ, та годії жъ кого силувати. Що старанося о придбанні голосівъ для Читальні въ ріднихъ верстахъ нашої суспільноти, о тѣмъ поширенії и авторъ дониси вінти. Що міщане, якъ паша авторъ, — плють і бутся, а лікомъ на тій порохи, гадає, може бути Читальня, тежъ коли, якъ самъ знає нашій міщане встувають міжъ интелігенцію ити, а не якъ хтось въ Львові пише, що і интелігенцію маркотно є міщанами, то для чого-жъ вразъ съ другими не вольмс до вкладання Читальні по передмістяхъ; більш і слухати о тѣмъ не хоче, хотій до того більше може, якъ кождый іншій, обовязаний.

(Конець буде.)

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(7. Засданье ради державної.) Міністеръ краевої оборони предложивъ законъ о краевомъ ополченію. Зъ порядку днівного приступлено до дальшої дебаты надъ перенятіемъ засдання Дукот Боденбахъ на власність державы. Въ дебатѣ забирали ще голосъ: Ригеръ, за внесеніемъ; Вітекъ, Лігеръ і шефъ секції Пусвальдъ. Въ дебатѣ єй позогорились знову подобній оценії якъ и на попередній засданнію въ шефъ секції Пусвальдъ і бар. Чедікъ старалися оправдувати правительство и міністра Піно. Внесенье Поклюка, щоби дебату закінчили, ушло 130 голосами проти 135; дальшу дебату отложено отже до слѣдуючого засдання.

(8. Засданье ради державної.) Пос. ко. Коцьдіньскій зажив письменно, що складає свій мандатъ до ради державної. — Міністеръ ролянцівъ предложивъ законъ о заведенію окремихъ припобівъ що до подѣлу наслѣдственыхъ грунтівъ селянськихъ середній величини. — Зъ порядку днівного приступлено до першого читання закону о ополченію краевому, почтъ законъ єї отослано безъ дебатъ до комісії для оборони краевої. Отгакъ наступило друге читання актівъ въ справѣ Конго. Въ єй справѣ забравъ голосо пос. Найвіртъ і виступивъ противъ введення до австрійської державы чужихъ досвідівъ. Онь говоривъ: Въ головній актѣ сказано, що межи державами панує повна згода. Дай Боже, щоби та згода панувала не толькъ въ Африцѣ, але такожъ і въ вашій часті землї и щоби ми не потребували ажъ такихъ законівъ, якій ось теперъ предложеніе о ополченію, и щоби народы Европи не стигнали підъ тягаремъ 4½ міліардовъ на цѣлій військовій і маринарській. Я не хочу критикувати цѣлі рѣчи а хочу лише виступити противъ двохъ точкамъ, котрій стоять въ вязі съ єю справою. Африканській подорожникъ якъ Пешіль-Леше і Льоренцъ виказують, що Конго є державою безъ обывателівъ, безъ законівъ і упраздн. і та держава видає лоси позичкові. Въ Франції заказаній лотерія всякої роди і позичка для Конго тамъ не прімеється. Въ Англії такожъ заказаній лотерія а всяке заводженіе ихъ строго тамъ карається. Такъ само не мають чужі лоси приступу до Россії і Америки. Италія не має для нихъ доброго торгу, бо італійські лоси червоного хреста зложено у насъ. Поздоротиуть отже лише Бельгія, Голландія і Австрія. Межинародний синдикатъ постгановивъ видати Конголюдь за 100 міліонівъ франківъ въ номіналійній вартості по 20 франківъ въ 5 міл. штука. Коли-бы єї лоси роздѣлялися на вій держави, то въ Австрію випала-бы лише дуже мала часті. Ми отже не уживамо позичка лотерійна для власніхъ цѣлівъ а маємо-жъ допустити, щоби другій держави зъ сего у насъ користали, де въ такъ єсть мало капіталу? Друга точка єсть та: Въ генеральному актѣ за безпекою на десютки і сотки літь військову плавбу, консульства і т. д. але о удержаню позиції правителственої тамъ вѣхто не подумавъ; а права, поручено се, але ось кому — лідер-банкові! Я не хочу дальше говорити, а спытаю лишь міністра фінансівъ, чо хотій дозволити єї лоси въ Австрії? До сего додамъ що, що мы внесемо проектъ закону, котрій бы на будуще подобно якъ і въ другихъ державахъ отобразив компетентній юридичній сферамъ право до видавання і ширення такихъ юрисдикцій паперівъ. На тойній обмежають і заявлюю, що мы будемо за єю справою голосувати. — Пос. Засъ промовляє противъ введення горївки до Конго і вказуває на те, що Хінцъ якъ разъ найбільше черезъ то не терпить Англіанці, що они завезли до Хінцъ горічні напівки. По беїдѣ пос. Сохора, котрій доказує, що мурени вже самій гонять горївку і що Австрія певно буде послідна, котра туди буде виходити горївку, ухвалила палата згодитися на угоду съ Конгомъ. — Теперъ розочасилася знову дебатъ въ справѣ зелінницї Дукот Боденбахъ. Годії тутъ подавати всѣхъ тихъ нападовъ на міністра Піно, якого роди они і теперъ були виходить зъ бесѣдъ пос. Мага, котрій межи іншими такъ оказалъ: Міністеръ торговій може прецѣ і на то покликати, що онъ не першій єсть въ ємъ кабінеті, котому єшо такого практикується. Міністеръ торговій має свого Кліра, якъ прези-

дентъ міністрівъ свого Немінара а міністеръ фінансівъ свого Бонту. Але за ганьбу, за нападъ на честь Австрії мусимо уважати то, що ажъ на порядку днівній отануло, въ якій то способъ шукують собѣ австрійські міністри товаришівъ. На вѣтъ тѣї засиди, що въ чмъ небуде парушити мою властъ і обовязокъ урядовъ, то прошу вістъ, обжалуйте мене на подставѣ закона о отвѣчальності міністрівъ! (Голоси въ лівницѣ: Але більшість!) По закрытю дебаты отбулося голосування надъ припустимістю до специальній дебати. За приступленемъ було 166 голосівъ, противъ 135. Въ пониженії голосування були межи іншими, за: пос. Сінгадовичъ і Озаркевичъ, Охримовичъ, Чарторыйскій, Абраамовичъ, Бельяніцкій, Блохъ, Р. Клемт, Белькрайдъ, Яворський, Ясницький, Зота Пондора і Зота Іваніт, Сохоръ, Гайдошъ, Лихтенштайнъ, Іцукаръ, Піно, Потоцкій, Савчинський, Ригеръ, Грегръ, Голуховський і т. д.; проти: Хлюменцій, Корянин, Кноць, Ковальський, Томашукъ т. д. — Слѣдуюче засдання отбувається після.

принадлежності осады означать законодавство краєве. За отрату інвентаря можна домагатися сплати зъ остаточного наслѣдства. — §. 5. Законодавство краєве означать, чи лишь наслѣдники і другій спадкоємці або переживаюча подруга має осаду перенять. При означенню переймаючого мусить законодавство краєве придержуватися права на порядку наслѣдства; оно може однакоже розпорядити, що переживаюча сторона супружества може безпосередньо по наслѣднику а передъ другими кревними статися переймаючою. Однакоже рідні дѣти мають першістю передъ адоптованими, законний передъ незаконними; узаконієнії рівняються законнимъ. — §. 6. При подѣлу наслѣдства осада отдається переймаючому, котрій стає довідникомъ спадкоємцівъ ажъ до висоти необов'язкової вартості осады. — §. 7. Варгость осады унаслідує після умови участника або въ судової дорозѣ. — §. 8. При подѣлу майна спадкоємного треба переймаючому на мѣсце осади вчинити суму заражовану після §. 6 якъ довгъ. Сей подѣль наступає межи спадкоємцівъ вразъ зъ переймаючимъ після законівъ цивільнихъ. Подѣль однакоже треба зав'язати після законівъ цивільнихъ.

(Проектъ закона о загальномъ ополченію) для всіхъ краївъ заступленыхъ въ радѣ державной крѣпости Тирола і Форарльберга есть олдьючай: §. 1. Загальне ополченіе суть ненарушимою частиною силы воєнної і якъ такоже позостає підъ опою межинародного права. — §. 2. До загальногомъ ополченія обов'язаній суть всі здѣбні до оружія обывателі державы, котрій неналежать анѣ до армії, маринарки воєнної і доповідною реєрзії, анѣ до краєвої оборони а то єсть почтку року, въ котрому єкічать 19 рокъ свого життя, ажъ до єкіць року, въ котрому єкічали 42 рокъ житя. Отговідно до здѣбности суть обов'язаній до загального ополченія ажъ до 60 року всі обов'язки въ єтотаць або позостають въ єгнотаць а палежачій до армії въ краєвої оборони. Обов'язокъ сей розташований на всі товариства съ характеромъ мілітарнімъ, а взглядно, котрій уживався єтотаць въ військовихъ. До загального ополченія належить отже жандармерія, стражка фінансова і лісова. Особи, котрій не належать анѣ до армії анѣ до оборони краєвої анѣ такоже не мають обов'язку належати до загального ополченія, можуть бути до сего послѣднього принятія, скоро покажуго до него здѣбнимъ, — §. 3. Обов'язокъ до загального ополченія будуть подѣленія на два покликання: До першого належать всі єтъ 19—37 р. вразъ зъ тими, що въ якій часі або передъ часомъ зостали увійненій єтъ служби воєнної якъ таожъ і та, що вже виступила і зостала увійненій єтъ армії; до другого покликання належать всіхъ країн, для которыхъ єтъ призначений, будуть заведенії єтноїдні закони країнъ або поодиноки їхні часті. — §. 18. Виконаніе сего закону поручається міністрамъ дѣль внутрішніхъ, правосудії і робінцівъ.

(Висеніе посла Шаршимида) о нѣмецкій міжнародній буде передане окремою комісією зъ 36 членами, до котрої відбудуть представителі всіхъ народностей безъ вилемки.

Заграницій Державы.

До ситуації на Балканѣ. Переговоры въ Букарештѣ знову перервано, бо правительство сербське не хотіло предложить своїхъ жадань що до всіхъ точокъ въ справѣ мира розвивано съ турецкою болгарською проектомъ угоды. Представителі державъ въ Букарештѣ радили Маятівичеви, щоби предложить жаданія сербські на письмъ розвивано съ предложениями болгарськими. Донерва овогди давъ Гарашанинъ уповажненіе Маятівичеви, щоби предложить жаданія сербські на письмъ розвивано съ предложениями болгарськими. Дня 22 с. м. мала отже наступити виїзна на єшо. Зъ Белграду знову доносять, що держави європейські зъ ініціативи Англії предложили Сербія, щоби она при угодѣ мира нѣчого не згадувала о угодѣ торговельній а за то держави будуть старатися, щоби зараза по заключенію мира була межа Сербію і Болгарію заведена такоже угодою торговельна. — Подорожъ кн. Александра до Філіппополя зробила въ Россії немиле враженіе а то для того, що князь виїхав туди, закимъ ще зостала іменованій губернатормъ. — Зъ Константинополя доносять, що россійські пос. Нелидовъ вручивъ Портѣ по ту россійского правительства, въ котрой оно виступає противъ турецко-болгарської угоды, а головно противъ зачічною отпорного союза обохъ державъ.

Франція. Компюїт ініціативи французької палати вислухавши міністра Фрейнента противъ внесенію претендентовъ монархічнихъ рѣшилось 10 голосами противъ 7 за єкіненіемъ внесенія і принялъ внесеніе Рівієта, після котрого правительство буде зав'язати мати право до наїздовъній мѣръ противъ сіхъ претендентовъ, наколи-бо то вимагало безпекочество державъ. Мимо того доказується въ самій палаті не зостала вилючена, бо внескодатель Дише заявивъ, що то саме внесе предложить палатѣ. — Мін. Фрейнентъ поспішавъ съ після відомості про відмінну спокійну. Пок. о. Якова Шведзицкій бувъ підъ многими взглядами Катономъ, за такого вѣтъ єго знали і позажали.

Тожъ въ численнії хорѣ почитателівъ по-коїного о. Якова і мы кличмо їхній: Перомъ нехай буде рука земля і вѣчна Тобї память!

— Похорони бл. п. Якова Шведзицкого бѣглої

вчера дуже торжественно при численнії удеї

священства мѣсцевого а въ часті із провінції

із приходомъ латинськихъ священиківъ.

Міжъ священиками прибувшими зъ провінції мѣжъ іншими о. Лопатинського з Роздолу і о. Губчака зъ Калуша. Похоронний обрядъ грававъ єтъ год. 9 зъ рано до 5 вечоромъ. До по-коїного післявія отанувъ такожъ Вир. мін. Сильвестр разомъ зъ капітулою. Пращальне слово виходило др. о. І. Левицкій а надгробне крил. о. Величко. Вир. Сильвестр явався і на Личаківському кладовищі. Многі товариства і деякі редакції зложили на домовину по-коїного вінціць. Въ загалѣ всѣхъ вїнціць єтъ рукахъ корпорації і інституції було 16. Немало такожъ до звеличання похоронного обряду причизиво прехородній співъ пітомцівъ дух. семінарія.

— Видѣль товариства „Народної Рады“ виходивъ

для 14 л. лютого представивъ єтъ жалобу до

міністерства справъ внутрішніхъ въ справѣ

виявленого судово підъдужата урядової власти

органивъ політическихъ особливів при виборахъ

до ради державної въ Золочевѣ. Дня 9 л. лютого виїмавъ Видѣль „Нар. Рады“ до тогож міністерства бѣглої зъ жалобою въ справѣ

після виборахъ управителівъ рускихъ школъ виїмавъ у Львовѣ, міністерство поручило презайдії гаїцького намісництва перевести въ тойній дѣль урядової доходженіе. О всѣхъ тихъ справахъ по-коїмъ ширше слідуючими разомъ. При слу-
чаю просимо, въ порученії Видѣлу „Нар. Рады“, всѣхъ П. Т. вступаючихъ въ члены по-коїчного товариства точно подавати свою адресу (нім, прозвище, стань, мѣсто замешкання и пос. пошта), щоби секретаріатъ могъ вірно виготовляти грамоти членській и тій-же членамъ доручувати.

— Въ четверть дня 13 (25 л.) лютого бѣгуде въ комінатахъ този „Руска Бесѣда“ передпослѣдній

вечорокъ съ танцами. Зашпін вже розблазано.

Послѣдній вечорокъ съ танцами на „Бесѣда“

бѣгуде въ суботу дня 15 (27 л.) лютого. За-

НОВИНКИ.

О. ЯКОВЪ ШВЕДЗІЦКІЙ,

приходникъ церкви св. Параскеви у Львовѣ і деканъ львівсько-загородський, почет. крізьшаній гр.-кат. мін. Капітузы, от-
значений хрестомъ заслуги, предсѣдатель „Русской Рады“, членъ „Народного Дому“, „Гал.-

прощень новыхъ на сей вечерокъ розсыпалися вича, 4) на Устье руске, дек. бѣцкого, о. Кар. Обушковича.

— Товариство ремесниковъ "Зоря" устроюе въ не дѣло дни 28 л. лютого въ комнатахъ "Руской Бессѣдѣ" (улица Скарбковска ч. 2. I поверхъ) вечерокъ съ танцами. Билетъ бѣль оообы 60 кр., билетъ фамилійный по 50 кр. отъ особы. Стрѣй домовыи. Доходъ призначеный на подмогу хорыхъ и подѣлувавшихъ членовъ. Сподѣваемо, що руска интелигентія, котра оказує велики симпатіи для того жъ товариства, збереся членно, маючи на взглядъ такъ гуманну цѣль.

— Питомець рускои дух. семинарии Львовской отправили въ суботу д. 20 с. м. парадаство за упокой душъ бл. п. Евгения Желеховскаго. До парадаству ставили со. Дольницкій, Торонський, Гробельский и Полянський.

— До библіотеки "Народного Дому" жертвували ческій накладціи ил. Іосифъ Мышковскій зъ Ческого-брода и Альбісъ Гинекъ зъ Праги всѣ своїмъ накладомъ выданіи книжки.

— А-р Лонгінъ Озаркевичъ именованый судовымъ адвокатомъ.

— Процесъ Михалка и комп. розпочинається завтра.

— Рекрутъ зъ IV-том кляси будуть у насъ сего року позваніи до побору війскового.

— Россійскаго офіцера гладіла мин. тиждня жандармерія въ Долинському повѣтѣ. Мимо стараній розслідовъ жандармерія нѣчого не могла винайти.

— Перенесена и именованія. Министеръ правоудія перенесъ совѣтника намѣстництва и старосту Ф. Ольшевскаго зъ Вадовиць до Ярослава; дальше старостовъ: Юл. Фридриха зъ Ярослава до Нового Санча; Іосифа Меншовича зъ Кам'янки до Вадовиць и Евг. Бенеша зъ Мостишкъ до Малінськаго.

— Намѣстникъ Галичини перенесъ пов. комисарівъ: М. Пуликовскаго зъ Бобрки до намѣстництва; Генр. Махарскаго зъ Мостишкъ до Перемышлянъ; І. Винярскаго зъ Косова до Щашнова; Каз. гр. Борковскаго зъ намѣстництва до Мостишкъ; Бол. Студзинськаго зъ Ропчиць до Добромиля; Ник. Пекиньскаго зъ Добромиля до Мостишкъ; д-ра І. Городицкаго зъ намѣстництва до Теребовиць. Дальше именувавши комисаріями: Ад. Тирмана зъ Коломыи и Ад. Чежовскаго у Львовѣ.

— Конкурси. Дирекція почты и телеграфа въ розпису конкурсъ на посады почтовыхъ касіеровъ у Львовѣ, Перемышли и Тернополи съ поборами IX. кляси ранги и кавцію въ сумбѣ рочніи пла-тніи. Речиць до 15 марта с. р.

— Новий урядъ почтовий отвірається съ днемъ 1 л. марта с. р. въ Союзовѣ, пов. подгаецкого. До нового заряду належать будуть села: Союзовъ, Раковець, Бѣлна и Рогатківць.

— Звѣстного адвоката д-ра Яковскаго у Львовѣ за суспендуваніемъ въ чинностяхъ адвокатскихъ и въ деяїи противъ него карне слѣдство.

— Іспиты въ лѣсовій школѣ у Львовѣ отбудутся слѣдуючими порядкомъ. Дни 24 л. с. м. зъ ботаники; д. 25 зъ метеорологіи и знанія правъ; д. 26 зъ охорони лѣсівъ; д. 27 зъ фізіологіи ро-стинъ и зоологіи лѣсовій; д. 1 л. марта зъ фізики; д. 2 зъ лѣсовій інженеріи и математики; д. 3 зъ геогнозіи; д. 4 зъ науки помѣру; д. 5 зъ загальнимъ зоологіи; д. 6 зъ науки о плодахъ лѣсовіхъ. Іспиты тривають бѣг. год. 9—1 ра-но и бѣг. 4—7 по полудні.

— Опорожнена посада лѣкарска. Въ Калуші че-резъ смерть Ф. Дзіковскаго опорожнена посада лѣкарія при салінѣ зъ платною 400 зр. Дуже по-радио есть рѣчю, що вже разъ до Калуша заїхавъ який добрий лѣкарь, бо бракъ добриго лѣкаря дуже дася чуті въ калускому повѣтѣ.

— Убийство. Въ Корничі, пов. коломийского, убивъ Никола Антонію дасе малыхъ дѣтей, котрькъ родичій именемъ Зильбервахъ була на горбѣ въ Коломыї. Убийца найшовъ въ хатѣ ли-ше 14 кр.!

— Добрий вѣсті. Є. В. цѣсарь дарувавъ громадѣ Переднівнѣ, пов. городенського 100 зр. на до-кінчене будови церкви. — Є. В. цѣсарь дарувавъ громадѣ Мужилівѣ, пов. подгаецкого на до-кінчене будови школи 100 зр. — Въ Коломыї була заріжена минувшого тиждня въ дому С. Вазельберга судова ревізія за покупку адвокатуру. — На стації залізницї въ Снятинѣ притисли два вагони роботника Ілька Чиборака зъ Залуца такъ, що той небавомъ померъ. — Для 28 с. м. отбудеся въ Замковій каплиці у Вѣдни війчанье архієпископа Кароля Стефана съ архієпископомъ Тересою, донькою архієпископа Кароля Сальватора. — Лука Мазуракъ, бувшій Василіянинъ въ Бучачі, засуджений передъ двома роками на 7 лѣтъ вяз-ницї, померъ д. 18 л. лютого въ вязниці Стани-славовской на розмігченіе мозку. — Є. В. цѣсарь дарувавъ громадѣ Кретбѣ, пов. добромильского, на будову школи 100 зр. — Гр. Ірина Таффе, одна зъ найкрасивішихъ женщинъ мѣжъ віденською аристократією, збігла послѣдніми часами зъ ро-зуму. — Крашевскому, котрого за-для слабості ви-шущено на короткій часъ зъ кавцію зъ віз-ницѣ для поратованія здоровля, не продовжено от-пустки и бѣг. мусить вертати назадъ до магде-бургскогу твердинї. — Въ інститутѣ Дроговицкому заведено науку садовництва яко предметъ обовязковый.

Вѣсти зъ Епархії Перемышлької.

Еп. консисторія вставила до ц. к. на-мѣстництва о згоду на канон. поставленіе запре-зентованыхъ со. 1) на пар. Дубровка, дек. кан-чуківого о. Іоана Грицкевича; 2) на Скопівъ, дек. порохняцкого, о. Тадея Скородицького; 3) на Тиханію, дек. дулянського, о. Євгена Іорчаке-

ва.

Выдаваць и редакторъ Іванъ Белій.

Аптека РУКЕРА во Львовѣ

поручавъ 1563 121—?

Спеціальністіи и универсальний средства, французка и інша, яко черезъ ю таїкъ и черезъ інші фирмъ оповіщуваній.

Аптека РУКЕРА во Львовѣ

поручавъ 1563 121—?

Спеціальністіи и универсальний средства, французка и інша, яко черезъ ю таїкъ и черезъ інші фирмъ оповіщуваній.

Аптека РУКЕРА во Львовѣ

поручавъ 1563 121—?

Спеціальністіи и универсальний средства, французка и інша, яко черезъ ю таїкъ и черезъ інші фирмъ оповіщуваній.

Аптека РУКЕРА во Львовѣ

поручавъ 1563 121—?

Спеціальністіи и универсальний средства, французка и інша, яко черезъ ю таїкъ и черезъ інші фирмъ оповіщуваній.

Аптека РУКЕРА во Львовѣ

поручавъ 1563 121—?

Спеціальністіи и универсальний средства, французка и інша, яко черезъ ю таїкъ и черезъ інші фирмъ оповіщуваній.

Аптека РУКЕРА во Львовѣ

поручавъ 1563 121—?

Спеціальністіи и универсальний средства, французка и інша, яко черезъ ю таїкъ и черезъ інші фирмъ оповіщуваній.

Аптека РУКЕРА во Львовѣ

поручавъ 1563 121—?

Спеціальністіи и универсальний средства, французка и інша, яко черезъ ю таїкъ и черезъ інші фирмъ оповіщуваній.

Аптека РУКЕРА во Львовѣ

поручавъ 1563 121—?

Спеціальністіи и универсальний средства, французка и інша, яко черезъ ю таїкъ и черезъ інші фирмъ оповіщуваній.

Аптека РУКЕРА во Львовѣ

поручавъ 1563 121—?

Спеціальністіи и универсальний средства, французка и інша, яко черезъ ю таїкъ и черезъ інші фирмъ оповіщуваній.

Аптека РУКЕРА во Львовѣ

поручавъ 1563 121—?

Спеціальністіи и универсальний средства, французка и інша, яко черезъ ю таїкъ и черезъ інші фирмъ оповіщуваній.

Аптека РУКЕРА во Львовѣ

поручавъ 1563 121—?

Спеціальністіи и универсальний средства, французка и інша, яко черезъ ю таїкъ и черезъ інші фирмъ оповіщуваній.

Аптека РУКЕРА во Львовѣ

поручавъ 1563 121—?

Спеціальністіи и универсальний средства, французка и інша, яко черезъ ю таїкъ и черезъ інші фирмъ оповіщуваній.

Аптека РУКЕРА во Львовѣ

поручавъ 1563 121—?

Спеціальністіи и универсальний средства, французка и інша, яко черезъ ю таїкъ и черезъ інші фирмъ оповіщуваній.

Аптека РУКЕРА во Львовѣ

поручавъ 1563 121—?

Спеціальністіи и универсальний средства, французка и інша, яко черезъ ю таїкъ и черезъ інші фирмъ оповіщуваній.

Аптека РУКЕРА во Львовѣ

поручавъ 1563 121—?

Спеціальністіи и универсальний средства, французка и інша, яко черезъ ю таїкъ и черезъ інші фирмъ оповіщуваній.

Аптека РУКЕРА во Львовѣ

поручавъ 1563 121—?

Спеціальністіи и универсальний средства, французка и інша, яко черезъ ю таїкъ и черезъ інші фирмъ оповіщуваній.

Аптека РУКЕРА во Львовѣ

поручавъ 1563 121—?

Спеціальністіи и универсальний средства, французка и інша, яко черезъ ю таїкъ и черезъ інші фирмъ оповіщуваній.

Аптека РУКЕРА во Львовѣ

поручавъ 1563 121—?

Спеціальністіи и универсальний средства, французка и інша, яко черезъ ю таїкъ и черезъ інші фирмъ оповіщуваній.

Аптека РУКЕРА во Львовѣ

поручавъ 1563 121—?

Спеціальністіи и универсальний средства, французка и інша, яко черезъ ю таїкъ и черезъ інші фирмъ оповіщуваній.

Аптека РУКЕРА во Львовѣ

поручавъ 1563 121—?

Спеціальністіи и универсальний средства, французка и інша, яко черезъ ю таїкъ и черезъ інші фирмъ оповіщуваній.

Аптека РУКЕРА во Львовѣ

поручавъ 1563 121—?

Спеціальністіи и универсальний средства, французка и інша, яко черезъ ю таїкъ и черезъ інші фирмъ оповіщуваній.

Аптека РУКЕРА во Львовѣ

поручавъ 1563 121—?

Спеціальністіи и универсальний средства, французка и інша, яко черезъ ю таїкъ и черезъ інші фирмъ оповіщуваній.

Аптека РУКЕРА во Львовѣ

поручавъ 1563 121—?

Спеціальністіи и универсальний средства, французка и інша, яко черезъ ю таїкъ и черезъ інші фирмъ оповіщуваній.

Аптека РУКЕРА во Львовѣ

поручавъ 1563 121—?

Спеціальністіи и универсальний средства, французка и інша, яко черезъ ю таїкъ и черезъ інші фирмъ оповіщуваній.

Аптека РУКЕРА во Львовѣ

поручавъ 1563 121—?

Спеціальністіи и универсальний средства, французка и інша, яко черезъ ю таїкъ и черезъ інші фирмъ оповіщуваній.